

**IFRS 17 – PROBLEME DE IMPLEMENTARE ȘI DE TRANSPARENTĂ
INFORMAȚIONALĂ PENTRU COMPANIILE DE ASIGURĂRI**

**IFRS 17 - IMPLEMENTATION AND INFORMATION TRANSPARENCY ISSUES FOR
INSURANCE COMPANIES**

CZU: [657:006.32]:[368.022+368.025.6](498)

DOI: <https://doi.org/10.53486/isca2023.05>

Ioana ANDRIOAIA¹, Veronica GROSU²

^{1,2} Ștefan cel Mare University of Suceava, România

E-mail: ¹ioana.andrioaia99@gmail.com, ²veronica.grosu@usm.ro

ORCID: ¹0009-0007-3493-5911, ²0000-0003-2465-4722

Abstract: On 17 May 2017, the International Accounting Standards Board (IASB) promulgated a new insurance accounting standard, International Financial Reporting Standard (IFRS) 17 Insurance Contracts. This standard significantly changed the way insurance accounting is structured at the insurance company level (IASB, 2017). Capital markets will benefit from more transparent and comparable data due to the implementation of IFRS 17. Making international comparisons between insurers will be simplified by IFRS 17, moving on from the fact that the standard is technical and is intended to comply with accounting principles. The purpose of this research is to analyse the requirements for implementing IFRS 17 and the impact that the application of this standard has on insurance contracts issued by specialist companies. In order to achieve this aim, the following objectives have been set: to review the literature in order to present the characteristics of IFRS 17 and to identify implementation and information transparency impediments for insurance companies. The results of this research can help specialised insurance companies to understand the changes of the new standard on financial statements. It may also help to understand the effects of the new standard on key performance indicators.

Keywords: IFRS 4, IFRS 17, transition, transparency, comparability

JEL Classifications: M40, M41

Introducere

Comaniile de asigurări joacă un rol esențial în procesul de gestionare a riscurilor și de asigurare a protejării din punct de vedere financiar a persoanelor fizice, întreprinderilor și comunităților în momentul declanșării unei situații de criză. Evaluarea pasivelor în funcție de risc reprezintă unul dintre pilonii stabili ai calculării nivelului de solvabilitate a societăților de asigurări în contextul actualului cadru european de reglementare.

IFRS 4 preciza în mod concret faptul că informațiile obținute nu au obligativitatea de fi relevante din punct de vedere economic. Aceasta nu a permis înțelegere corectă a contractelor de asigurare, care evidențiază doar ipotezele societăților privitoare la natura contractelor. Astfel, obiectivul IFRS 17 este de a clarifica aceste deficiențe de comparabilitate și transparență a situațiilor financiare. Impactul noului standard va fi stabilit de consecvența existentă a nivelului de raportare a unei entități și de gradul de divergență stabilit între practicile contabile actuale și cele care sunt acum impuse de IFRS 17. În plus față de cele menționate, IFRS 17 oferă direcții de orientare mult limitate privind metodele de evaluare a contractelor de asigurare. Această limitare este menită să crească calitatea situațiilor financiare (Dufasne, L., 2020). Din cauza complexității standardului și a ajustărilor mari pe care acesta le impune în procesele contabile ale companiilor de asigurări, implementarea IFRS 17 a fost amânată de mai multe ori, data de punere în aplicare a standardului fiind de 1 ianuarie 2023 (Rajala, M., 2020).

Începând cu data de 17 mai 2017, IASB a emis un nou standard de contabilitate a asigurărilor, Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 17, standard care a schimbat substanțial structura contabilității la nivelul companiilor de asigurări (IASB, 2017). Piețele de capital vor avea

acces la date caracterizate de transparență și comparabilitate datorită acestui standard. Comparațiile internaționale între asiguratori vor fi simplificate de IFRS 17, având în vedere că standardul este tehnic și axat pe principii. Principalul său obiectiv este de a garanta că o firmă de asigurări, reasigurări sau pensii emite informații pertinente, reprezentative și relevante cu privire la contractele de asigurări emise (Signorelli, T., Campani, C. H. și Neves, C., 2022).

Pentru aceste societăți, aplicarea IFRS 17 nu este lipsită de apariția dificultăților deoarece necesită o revizuire detaliată a sistemelor și înregistrărilor contabile actuale, precum și o actualizare a strategiilor și a stabilirii prețurilor. Pentru a fi îndeplini cerințele noului standard, asigurătorii sunt nevoiți să corecteze și să realizeze înregistrări complete ale tuturor contractelor emise, inclusiv ale termenilor, condițiilor și performanțelor asociate acestora.

Scopul acestei cercetări constă în analiza cerințelor de implementare a IFRS 17, precum și impactul pe care îl are aplicarea acestui standard asupra contractelor de asigurări emise de companiile specializate. Pentru a îndeplini scopul menționat, au fost stabilite următoarele obiective: revizuirea literaturii de specialitate pentru a prezenta caracteristicile IFRS 17 și identificarea impedimentelor de implementare și de transparență informațională pentru companiile de asigurări. Rezultatele acestei cercetări pot veni în ajutorul societăților de asigurări specializate pentru a înțelege modificările noului standard asupra situațiilor financiare. De asemenea, poate favoriza înțelegerea efectelor noului standard asupra principalilor indicatori de performanță.

Revizuirea literaturii de specialitate

Începând cu anul 2004, IFRS 4 a fost introdus pentru a fi un standard temporar, având scopul de a fi înlocuit ulterior cu un standard internațional mult mai armonizat la nivel internațional pentru contractele de asigurare, acest standard urmând să fie elaborat de IASB. Un contract de asigurare face referire la un acord între două părți: un asigurător și un deținător de poliță de asigurare. Astfel, asigurătorul este cel ce promite să reducă riscul deținătorului de poliță de asigurare prin acordarea unei compensații în cazul și la momentul în care un anumit eveniment incert, ce este acoperit de asigurare, are loc și îl afectează pe deținătorul respectivei polițe de asigurare. În ceea ce privește contractele de reasigurare, acestea se diferențiază de contractele de asigurare conform IFRS 17, deoarece reasigurătorul nu are obligația de a suporta riscul de pierdere în cazul în care contractul transferă toate riscurile de asigurare care provin din contractele de asigurare subordonate (Sejas, M. E. D. B., 2022). Deoarece IFRS 4 nu a standardizat în mod eficient politicile contabile ale companiilor de asigurări, acest lucru a condus la nepotriviri de evaluare a contractelor de asigurare în cadrul situațiilor financiare. Înainte de IFRS 4, nu exista un alt standard internațional de contabilitate pentru contractele de asigurare. Principalul scop al IFRS 4 a fost cel de a armoniza temporar metodele de contabilizare a asigurărilor, evitând modificările semnificative posibil a fi anulate în stadiul următor. Emiterea și implementarea acestui standard a impus ca societățile să evidențieze și să explice în situațiile financiare orice sume rezultate din contractele de asigurare (Koskipalo, P., 2022). În cadrul *figurii nr. 1* se poate observa istoricul IFRS 4:

1 aprilie 2001	Proiectul privind contractele de asigurare pe termen scurt desprins din proiectul global	31 iulie 2003	IFRS 4 Contracte de asigurare emis	18 august 2005	Modificat prin aplicarea IFRS 9 "Instrumente financiare" cu IFRS 4 "Contracte de asigurare"	17 mai 2017	Amendamente la IFRS 17 și prelungirea scutirii temporare de la aplicarea IFRS 9 (Amendamente la IFRS 4) publicate	27 august 2020
Proiectul privind contractele de asigurare cuprinzătoare a fost preluat de la IASC la noul IASB	Mai 2002	Proiectul de expunere ED 5 Contracte de asigurare publicat	31 martie 2004	Modificat de Contracte de garanție financiară (Amendamente la IAS 39 și IFRS 4)	12 septembrie 2016	IFRS 17 Contracte de asigurare emis	25 iunie 2020	Modificat de Reforma indicilor de referință ai ratelor dobânzii - Faza 2 (Modificări la IFRS 9, IAS 39, IFRS 7, IFRS 4 și IFRS 16)

Figura nr. 1 Istoricul IFRS 4

Sursa: Deloitte. *History of IFRS 17*

Cu intenția de a favoriza înțelegerea modificărilor generate odată cu emiterea și obligativitatea implementării IFRS 17, a apărut nevoia analizei diferențelor dintre cele două standarde. IFRS 4 limitează comparabilitatea și transparența evaluării contractelor de asigurare din situațiile financiare. Ca răspuns la aceste limitări, IFRS 17 a fost emis pentru a substitui IFRS 4 și pentru delimita clar procedurile utilizate pentru evaluarea contractelor de asigurare (Rajala, M., 2020). IFRS 17 reprezintă setul complet de principii contabile care ghidează companiile în procesele de recunoaștere, evaluare, prezentare și evidențiere a tuturor contractelor de asigurare care sunt incluse în sfera sa de aplicare. Acesta îndrumă entitățile să prezinte o descriere amănunțită a acordurilor stabilite, fiind cel de permite utilizatorilor informațiilor furnizate să evalueze poziția financiară, performanța și fluxurile de numerar corespunzătoare entității (IASB, 2020). Acest lucru oferă informații cu un grad ridicat de precizie și claritate utilizatorilor situațiilor financiare. După cum putem observa în *figura nr. 2*, implementarea standardului a avut un parcurs îndelungat, momentul incipient fiind septembrie 2021.

Septembrie 2001	Numirea grupului de lucru pentru asigurări		Expunerea de motive ED/2010/8 Contracte de asigurare publicată	Al patrulea trimestru 2010	ED/2013/7 Contracte de asigurare publicată		Modificat prin Amendamente la IFRS 17	9 decembrie 2021
Adăugat pe agenda IASB	Septembrie 2004	Publicarea documentului de discuție "Opinii preliminare privind contractele de asigurare".	30 iulie 2010	Mese rotunde	20 iunie 2013	17 mai 2017 IFRS 17 Contracte de asigurare publicat	25 iunie 2020	Modificat prin Aplicarea inițială a IFRS 17 și IFRS 9 - Informații comparative

Figura nr. 2 Istoricul IFRS 17

Sursa: Deloitte. History of IFRS 17

Se preconizează ca implementarea IFRS 17 să revoluționeze structura și compoziția raportării financiare a asigurătorilor. Companiile ce activează în acest domeniu trebuie să stabilească cadre solide în ceea ce privește informațiile și să aplicarea măsurilor de securitate și confidențialitate a datelor pentru a respecta cerințele standardului. De asemenea, acestea trebuie să ofere o asigurare a proceselor și sistemelor ce au capacitatea de a furniza date precise și fiabile și că auditul și controalele necesare sunt capabile să susțină acuratețea raportărilor financiare. În pofida provocărilor, aplicarea IFRS 17 oferă companiilor de asigurări ocazia de a-și îmbunătăți transparența și precizia raportării lor financiare prin adoptarea unor practici de nivel înalt raportat la domeniul gestionării datelor și al guvernantei informaționale. În acest mod asigurătorii au posibilitatea de a-și pot îmbunătăți imaginea pe piață și fiabilitatea în fața părților interesate, în mod special a investitorilor (Cuicapuza, L. S. Z., 2022).

În conformitate cu studiul realizat, Winkler și Kasal (2020) precizează că orientările IFRS 17 necesită o detaliere mult mai amănunțită decât orice alt standard anterior, cum ar fi IFRS 4 și Solvability II. Noile cerințe impun ca portofoliile să fie clasificate în conformitate cu tipul de activitate, de rentabilitatea anticipată și de anul de subscriere, categorii ce trebuie menținute până la expirarea contractului, lucru ce solicită ca societățile să dispună de sisteme adecvate și conforme pentru a gestiona acest volum mare de date și, în același timp, pentru a face față schimbărilor inopinate care pot afecta ansamblul contractelor întocmite (Sejas, M. E. D. B., 2022).

În conformitate cu IASB (2020), tabelele ce urmează a fi prezentate în continuare prezintă principalele diferențe între IFRS 4 și IFRS 17. Transparența și comparabilitatea situațiilor financiare sunt cele două domenii importante pentru care IFRS 17 are în vedere să le îmbunătățească. Pentru a constata diferențele dintre IFRS 17 și predecesorul său, IFRS 4, este esențial să întocmim o analiză a variațiile ce apar. Valoarea contractelor, comparabilitatea evaluărilor contractelor și informațiile înglobate în compoziția contractele de asigurare au constatat a deține îmbunătățiri semnificative.

Tabel nr. 1 Diferențe între IFRS 4 și IFRS 17 în ceea ce privește transparența

IFRS 4 - puține informații transparente sau utile	IFRS 17 - informații mai transparente și mai utile
Informații despre valoarea obiectelor de asigurare	
Unele companii evaluează contractele de asigurare folosind informații neactualizate.	Societățile vor evalua contractele de asigurare la valoarea curentă.
Unele companii nu iau în considerare valoarea temporală a banilor atunci când evaluează pasivele pentru daune.	Societățile vor reflecta valoarea temporală a banilor în plățile estimate pentru decontarea despăgubirilor suportate
Unele companii evaluează contractele de asigurare pe baza valorii portofoliilor lor de investiții.	Companiile își vor evalua contractele de asigurare doar pe baza obligațiilor create de aceste contracte.
Informații privind rentabilitatea	
Unele societăți nu oferă informații consistente informații cu privire la sursele de profit recunoscute din contractele de asigurare.	Societățile vor furniza informații consecvente cu privire la componentele profiturilor curente și viitoare din contractele de asigurare
Multe societăți furnizează măsuri alternative de performanță pentru a completa informațiile conform IFRS 4, cum ar fi informațiile privind valoarea încorporată.	Companiile și utilizatorii situațiilor financiare vor utiliza mai puține măsuri; informațiile suplimentare vor permite comparații mai semnificative.

Sursa: Rajala, M., 2020

Din perspectiva transparenței, părțile interesate consideră că aplicarea IFRS 17 va genera schimbări considerabile. Această afirmație este susținută de obligativitatea pe care asigurătorii o au pentru a folosi estimări curente, asigurându-și pasivele de asigurare, motiv pentru care prezentarea noilor informații susțin inteligibilitatea generării profituri, precum și compoziția activelor și pasivelor lor deținute de companiile de asigurări. Aceste aspecte se mențin la nivelul de deziderat, deoarece va dura câțiva ani până când se vor putea constata beneficiile, deoarece comparabilitatea crește odată cu trecerea timpului, asemenea convergenței practicilor de piață. IFRS 17 ar putea să apropie societățile de asigurări de alte industrii în ceea ce privește comparabilitatea situațiilor lor financiare (Rajala, M., 2020).

Tabel nr. 2 Diferențe între IFRS 4 și IFRS 17 în ceea ce privește comparabilitatea

IFRS 4-o lipsă de comparabilitate	IFRS 17-un cadru coerent
Comparabilitate între companii din diferite țări	
Contabilitatea contractelor de asigurare variază semnificativ între societățile care își desfășoară activitatea în țări diferite	Societățile vor aplica o contabilitate consecventă pentru toate contractele de asigurare.
Comparabilitatea între contractele de asigurare	
Unele companii multinaționale își consolidează filialele folosind politici contabile diferite pentru același tip de contracte de asigurare încheiate în țări diferite.	O societate multinațională va măsura contractele de asigurare în mod consecvent în cadrul grup, ceea ce va facilita compararea rezultatelor în funcție de produs și zonă geografică
Comparabilitatea între industrii	
Unele societăți prezintă numerar sau depozite primită ca venit. Acest lucru diferă de practica contabilă din alte industrii, în special, în sectorul bancar și de investiții management.	Veniturile vor reflecta acoperirea de asigurare oferită, cu excepția componentelor de depozit, așa cum este practica contabilă din alte industrii, ar face-o în orice altă industrie.

Sursa: Rajala, M., 2020

S-au constatat diferențe semnificative în procesul de comparare a IFRS 4 și IFRS 17. IFRS 4 permite utilizarea mai multor opțiuni de evaluare și de aplicare a practicilor contabile. Acest lucru poate determina reportarea unor valori diferite a rezultatelor raportate, ceea ce îngreunează compararea companiilor de către cei interesați. Spre deosebire de IFRS 4, IFRS 17 reprezintă un standard uniform și cuprinzător pentru toate companiile de asigurare, ce aduce îmbunătățiri pentru comparabilitate.

Metodologia cercetării

Pentru elaborarea studiului de caz a fost stabilit ca obiectiv principal evaluarea impactului IFRS 17 și evidențierea diferențelor față de IFRS 4 asupra prezentării informațiilor în situației financiare ale societăților de asigurări. De asemenea, ne vom concentra pe identificarea avantajelor și dezavantajelor tranziției către IFRS 17.

În cele ce urmează vor definite scenariile simulărilor realizate, inclusiv datele referitoare la două polițe de asigurare de viață pentru două societăți fictive, împreună cu datele necesare efectuării unei simulări.

Datele utilizate sunt selectate prin intermediul instrumentelor de simulare și modelare a riscurilor de asigurare. Acestea vor permite estimarea valorii viitoare a polițelor de asigurare de viață și a costurilor adiacente aplicării standardului IFRS 17. În funcție de datele selectate, se vor realiza comparații între raportarea financiară în conformitate cu cele două standarde, fiind astfel evidențiate diferențele și impactul lor asupra situației financiare a celor două societăților fictive.

Ulterior obținerii rezultatelor, se vor concluziona principalele aspecte cu privire la impactul tranziției către IFRS 17 și diferențele evidente față de IFRS 4.

Rezultate și discuții

Această secțiune este destinată evidențierii problemele și provocările contabile care pun în dificultate companiile de asigurări la momentul aplicării IFRS 17. Acestea au în vedere evaluarea pasivelor de asigurare, recunoașterea veniturilor și prezentarea informațiilor.

Simularea 1

Se ia în considerare o companie de asigurări, Life SA, societate fictivă, pentru a exemplifica aplicarea IFRS 17 și aspectele cu care se diferențiază de IFRS 4.

Conform IFRS 4	Conform IFRS 17
1. Recunoașterea veniturilor: <u>InsureLife</u> utilizează abordarea de alocare a primelor, recunoscând veniturile din prime pe măsură ce acoperirea poliței este furnizată în timp.	1. Recunoașterea veniturilor: <u>InsureLife</u> recunoaște veniturile pe baza principiului "primei câștigate", care ia în considerare atât acoperirea oferită, cât și cheltuielile cu serviciile de asigurare suportate.
2. Evaluarea pasivului: <u>InsureLife</u> măsoară pasivele de asigurare folosind o combinație de estimări curente și experiență istorică.	2. Evaluarea pasivului: <u>InsureLife</u> măsoară pasivele de asigurare folosind "Building Block Approach" (BBA), care constă din următoarele componente: a. Fluxuri de numerar de îndeplinire: Valoarea actualizată a fluxurilor de numerar viitoare (atât intrări, cât și ieșiri) legate de contractele de asigurare. b. Marja de servicii contractuale (CSM): Profitul neîncasat pe care <u>InsureLife</u> se așteaptă să îl obțină pe parcursul perioadei de acoperire. c. Ajustarea riscului pentru riscul nefinanciar: Reprezintă compensația pe care <u>InsureLife</u> o solicită pentru a suporta incertitudinea contractelor de asigurare.

Presupunem că Life SA a emis o poliță de asigurare de viață pe durata de 10 ani, cu o primă anuală de 1.000 lei.

- Conform aplicării IFRS 4: societatea recunoaștea veniturile din prima anuală de 1.000 lei pentru fiecare an corespunzător acoperirii.
- Conform aplicării IFRS 17: Life SA este nevoită să calculeze valoarea actualizată a fluxurilor de numerar viitoare, marja contractuală a serviciilor, precum și ajustarea pentru riscul nefinanciar. Veniturile din prime vor fi recunoscute conform principiului primei câștigate.

Astfel, se presupun următoarele valori pentru realizarea simulării:

Valoarea actualizată a fluxurilor de numerar viitoare	7.000 lei
Marja contractuală a serviciilor	3.000 lei
Ajustarea riscului pentru riscul nefinanciar	500 lei

La finalul primului an, se presupune s-au plătit despăgubiri în sumă de 600 lei. De asemenea, s-au înregistrat cheltuieli suportate în sumă de 200 lei. Prima dobândită se determină astfel:

- Prima câștigată = (daune plătite + cheltuieli suportate) / (valoarea actualizată a fluxurilor de numerar viitoare + ajustarea riscului pentru riscul nefinanciar) * prima anuală câștigată = (600 lei + 200 lei) / (7.000 lei + 500 lei) * 1.000 lei = 102,04 lei.

- Prima neîncasată = Prima anuală - Prima câștigată = 1.000 lei - 102,04 lei = 897,96 lei.

Veniturile sunt recunoscute în conformitate cu IFRS 17 ce oferă informații mai exacte cu privire la performanța companiilor de asigurări. Comparând cu IFRS 14, IFRS 17 susține compararea și inteligibilitatea poziției financiare a companiilor de asigurări.

Simularea 2:

Compania ABC Asigurări, companie de asigurări fictivă, emite polițe de asigurare de viață. În cele ce urmează se vor exemplifica diferențele de raportare financiară între IFRS 4 și IFRS 17. Ipotetic, compania emite o poliță de asigurare de viață pentru o perioadă de 10 ani la date de 1 ianuarie 2023. Datele utilizate pentru elaborarea simulării sunt:

Prima anuală	1.000 lei
Suma totală preconizată a despăgubirilor plătite pe durata poliței	7.000 lei
Rata de actualizare	3%
Costuri de achiziție	500 lei

Astfel, societatea respectă următoarele principii de recunoaștere a veniturilor, evaluare a pasivelor și amortizare a costurilor de achiziție:

Tabel nr. 3 Principiile IFRS 4 și IFRS 17

	Conform IFRS 4:	Conform IFRS 17:
Recunoașterea veniturilor	Primele sunt recunoscute ca venituri la scadență.	Se aplică metoda marjei de servicii contractuale (CSM), recunoscând veniturile pe perioada de acoperire.
Evaluarea pasivelor	Pasivele de asigurare sunt determinate pe baza cererilor de despăgubire și a prestațiilor suportate, fără o metodă specifică de actualizare sau de ajustare a riscului.	Pasivele de asigurare sunt evaluate ca sumă a fluxurilor de numerar de îndeplinire (care cuprinde valoarea actualizată a fluxurilor de numerar viitoare și ajustarea la risc) și CSM.
Costurile de achiziție	Se decontează imediat.	Se amână și se amortizează pe perioada de acoperire.

Sursa: Prelucrare proprie

După cum se poate observa, situația financiară aferentă primului an în urma respectării principiilor IFRS 4 se prezintă astfel:

Situația financiară din anul 1 conform IFRS 4:

Venituri	1.000 lei
Costurile de achiziție	500 lei
Profit	500 lei

În urma respectării principiilor IFRS 17, situația financiară aferentă primului an este:

Situația financiară din anul 1 cu IFRS 17:

Calculați valoarea actualizată a fluxurilor de numerar preconizate:

Prime: 1.000 lei * 10 ani	10.000 lei
Despăgubiri	-7.000 lei
Fluxul net de numerar	3.000 lei
Valoarea actuală a fluxului net de numerar (actualizată la 3%)	2.624 lei

Calculați CSM:

CSM la început: 2.624 lei - 500 lei (costuri de achiziție)	2.124 lei
--	-----------

Recunoașterea veniturilor și amortizarea CSM (presupunând metoda liniară):

Venituri recunoscute în anul 1: $(1.000 \text{ lei} * 1/10) + (2.124 \text{ lei} * 1/10) = 100 \text{ lei} + 212,4 \text{ lei}$	312,40 lei
CSM rămas: 2.124 lei - 212,40 lei	1.911,60 lei
Cereri de despăgubire:	0
Profit	312,40 lei

Analizând rezultatele obținute în urma aplicării IFRS 4 și IFRS 17, se poate observa că noul standard IFRS 17 abordează într-o manieră mai cuprinzătoare și mai coerentă recunoașterea veniturilor din contractele de asigurare, evaluarea datoriilor de asigurare și amortizarea costurilor de achiziție, motiv pentru care raportarea financiară este mai transparentă, cu informații detaliate, reflectând clar aspectele economice care stau la baza contractelor de asigurare.

Avantajele aplicării IFRS 17

Standardul IFRS 17 aduce în prim plan un cadru relevant, util pentru utilizatorii informațiilor generate comparativ cu IFRS 4 datorită abordării diferențiate. Această nouă perspectivă susține transparența, comparabilității și fiabilității raportării financiare în ceea ce privește contractele de asigurare, fapt ce conduce la un progres decizional (Mignolet, F., 2017). În cele ce urmează, vor fi prezentate principalele avantaje ale aplicării IFRS 17:

1. *Recunoașterea veniturilor* în conformitate cu IFRS 4 se realiza la data scadenței. La acel moment putea avea loc o neconcordanță între momentul recunoașterii veniturilor și acoperirea prin asigurare. IFRS 17 introduce metoda marjei de servicii contractuale (CSM), prin intermediul căreia veniturile corespund perioadei de acoperire conform serviciilor furnizate (Yousuf, W. și colab., 2021).
2. Evaluarea pasivului. IFRS 4 impune o metodă de evaluare a pasivelor de asigurare. Astfel au apărut mai multe practici de evaluare ce au determinat nevoia de emitere a IFRS 17 care stabilizează aceste aspecte. Standardul stabilește ca asigurătorii realizeze evaluarea folosind suma fluxurilor de numerar de îndeplinire și CSM. Abordarea dispune de o reprezentare precisă a obligațiilor asigurătorului și permite părților interesate să evalueze mai bine poziția financiară a societății (Yousuf, W. și colab., 2021).
3. Ajustarea riscului impusă de IFRS 17 cere ca asigurătorii să includă o ajustare la risc pentru evaluarea obligațiilor ce apar pe perioada contractului. Această cerință sporește utilitatea raportării financiare pune la dispoziție informații cu privire la nivelul riscului asociat contractelor de asigurare.
4. Costurile de achiziție. În conformitate cu fostul standard aplicat, costurile de achiziție se înregistrau în clasa cheltuielilor, generând neconcordanțe între costurile suportate și recunoașterea veniturilor asociate. IFRS 17 tratează această neconcordanță prin amânarea și amortizarea costurilor de achiziție pe perioada de acoperire. În acest fel se recunosc costurile cu furnizarea de servicii asociate contractelor de asigurări de către societățile reprezentante. Această abordare oferă o reprezentare exactă a rentabilității și performanței asigurătorului (Hannibal, C. și Cera, F., 2019).
5. Comparabilitatea. Fără a ține cont de categoria de asigurare sau de societatea emitentă, IFRS 17 stabilește un model contabil unic și consecvent pentru toate aceste contracte. Abordarea uniformă aduce îmbunătățiri informațiilor financiare din punctul de vedere al comparabilității, permițând utilizatorilor să ia decizii bazate pe un proces amplu de informare (Aormaih, Y. H. și Halim, S. Q. A., 2021).

În urma enumerării avantajelor putem afirma că IFRS 17 aduce un plus de valoare procesului de raportare financiară pentru contractele de asigurare. Acest plus este datorat remedierii principalelor deficiențe ale IFRS 4. Noul standard sporește transparența, comparabilitatea și utilitatea informațiilor financiare.

Dezavantajele aplicării IFRS 17

Deși IFRS 17 pune la dispoziția societăților de asigurări un cadru amplu destinat informațiilor contabile, cadru mult mai cuprinzător comparativ cu IFRS 4, potențialele deficiențe sau provocări nu pot lipsi. Unele dintre acestea includ:

1. Complexitate aplicării IFRS 17 îi poate pune în dificultate pe asigurători. Regulile, calculele și cerințele pot genera costuri operaționale. Complexitatea standardului nu facilitează înțelegerea de către cei ce aplică standardul, dar nici pentru utilizatorii informațiilor, cu privire la aspectele economice specifice contractelor de asigurări (Aormaih, Y. H. și Halim, S. Q. A., 2021).
2. Volatilitate crescută a procesului de evaluare a pasivelor de asigurare în contextul respectării IFRS 17 impune efectuarea calculelor valorii actualizate, la care se adaugă o sumă ajustărilor pentru risc. Volatilitatea este specifică fluctuațiilor ratelor de actualizare și ale evaluărilor. Având în vedere

că aceste fluctuații prezintă actualitatea economică, noutățile ce au apărut odată cu aplicarea IFRS17 pot reprezenta piedici pentru cei ce nu înțeleg pe deplin funcționalitatea și rolul standardului.

3. Aplicarea IFRS 17 aduce nevoia actualizării sistemelor, proceselor și controalelor asigurătorilor. Tranziția de la IFRS 4 la IFRS 17 depinde în mare măsură de resurse și timp pentru adaptare pentru a evita neconcordanțe de raportare financiară (Windsor, P., Yong, J. și Chong-Tai Bell, M., 2020).

4. Cu toate că IFRS 17 tinde spre comparabilitate în cadrul sectorului asigurărilor, acesta nu se aplică între entitățile de asigurare și cele ce activează în alte domenii. Unicitatea aplicării standardului poate fi o barieră în ceea ce privește utilitatea pentru părțile interesate de comparații între sectoarele de activitate (Aormaih, Y. H. și Halim, S. Q. A., 2021).

În ciuda acestor dezavantaje, IFRS 17 aduce îmbunătățiri semnificativă față de IFRS 4 cu toate că noul standard lansează câteva provocări, se preconizează că beneficiile de pe urma acestei tranziții să depășească considerabil aceste actualele dezavantaje.

Concluzii

În concluzie, tranziția de la IFRS 4 la IFRS 17 este mare progres considerabil referitor la contabilizarea și raportarea contractelor de asigurare, deoarece deficiențele create IFRS 4 se clarifică prin introducerea unui cadru coerent, cuprinzător și transparent pentru elementele tratate de IFRS 17. Acesta din urmă oferă valoare informațiilor financiare, ajutând astfel la luarea deciziilor.

Adoptarea IFRS 17 aduce anumite provocări și potențiale deficiențe prin complexitatea standardului ce duce la creșterea costurilor de conformitate și a costurilor operaționale, dar și la îngreunarea înțelegerii situațiilor financiare. Practicarea metodelor de evaluare a pasivelor de asigurare respectând principiile IFRS 17 crește volatilitatea, ceea ce va fi intensiv din punct de vedere al resurselor și timpului pentru asigurători. Cu toate acestea, se așteaptă ca beneficiile IFRS 17 să depășească dezavantajele menționate.

Deși adoptarea IFRS 17 provoacă societățile de asigurări, în cele din urmă, IFRS 17 va oferi o bază mult mai relevantă pentru raportarea financiară în cadrul sectorul asigurărilor, aducând astfel beneficii părților interesate în procesele de luare a deciziilor. În general, pe baza studiilor cercetătorilor în domeniu s-a demonstrat că implementarea IFRS 17 poate contribui la stabilitatea financiară a companiilor din sectorul asigurărilor în ansamblu.

Bibliografie

1. Aormaih, Y. H. și Halim, S. Q. A. 2021. The quality of actuarial accounting information under adopting IFRS17" Insurance Contracts". *Review of International Geographical Education Online*, 11(5).
2. Aormaih, Y. H. și Halim, S. Q. A. 2021. The quality of actuarial accounting information under adopting IFRS17 "Insurance Contracts". *Review of International Geographical Education Online*, 11(5).
3. Cuicapuza, L. S. Z. 2022. *Analysis of shocks after the implementation of IFRS 17*. Instituto Superior de Economia e Gestão.
4. Deloitte. 2022. *IFRS 17 — Insurance Contracts. History of IFRS 17*.
5. Dufresne, L. 2020. "IFRS 17: a comparison with IFRS 4 and an analysis of the impact of its application. *Louvain School of Management, Université Catholique de Louvain*.
6. Hannibal, C., și Cera, F. 2019. Aggregation and diversification of the IFRS 17 Risk Adjustment. *Americas*, 1, 553-1658.
7. *International Accounting Standards Board (IASB)*. 2017. *IFRS 17 Insurance Contracts*. London: IASB.
8. Koskipalo, P. 2022. IFRS 17–Insurance contracts: Implementing the standard and its effect on measuring insurance contracts and financial reporting.
9. Mignolet, F. 2017. A study on the expected impact of IFRS 17 on the transparency of financial statements of insurance companies.
10. Rajala, M. 2020. Expected effects of IFRS 17 on the transparency and comparability of insurance companies' financial statements.
11. Sejas, M. E. D. B. 2022. *Exploring different methods to calculate Risk Adjustment following IFRS 17 guidelines*.

12. Signorelli, T., Campani, C. H., și Neves, C. 2022. Direct approach to assess risk adjustment under IFRS 17. *Revista Contabilidade & Finanças*, 33.
13. Windsor, P., Yong, J. și Chong-Tai Bell, M. 2020. Accounting Standards and Insurer Solvency Assessment.
14. Winkler, M., și Kansal, S. 2020. *Actuarial Challenges and IFRS 17*.
15. Yousuf, W., Stansfield, J., Malde, K., Mirin, N., Walton, R., Thorpe, B., și Er, C. 2021. The IFRS 17 contractual service margin: a life insurance perspective. *British Actuarial Journal*, 26, e2.